

भरताग्रजः, पुं, (भरतस्य अग्रजः ।) श्रीरामचन्द्रः । यथा, वीपदेवः ।

“शेते च चित्तशयने मम मीनकूर्म-
कोलोऽभवन्तु हरिवामनजामदप्यः ।
योऽभूद्भूव भरताग्रजः कृष्णवुडः
कच्छी यथा च भविता प्रहरिष्यतेऽरीन् ।”

भरथः, पुं, (विभर्त्तति । भृञ् + “भृञ्श्चित् ।”
उणा० ३ । ११५ । इति अथप्रत्ययः । स च
चित् ।) लोकपालः । इत्युणादिकोषः ।

भरद्वाजः, पुं, (द्वाभ्यां जायते इति । जन् + ङः ।
ततः एषोऽरादित्वात् ङाजः सङ्करः । भ्रियते
मरुद्भिरिति । भृ + अप् । भरः । भरश्चासौ
द्वाजश्चेति कर्मधारयः ।) सुनिविशेवः । स च

उत्तथ्यपत्न्यां ममतायां दृहस्यतिवीर्याप्लातः ।
तस्य जन्मविवरणं यथा । “ततोऽस्य वितथे
पुत्रजन्मनि पुत्रार्थायैव मरुत्वोमयाजिने दीर्घ-
तमवा पाश्चात्पास्तादृहस्यतिवीर्यादुत्तथ्यपत्नी-
ममतायमुपपन्नो भरद्वाजाख्यो नाम पुत्रो मरु-
द्भिर्दत्तः । अस्यापि नामनिर्वचनञ्चोक्तः पश्यते ।
‘मृद्भिर् द्वाजमिमं भरद्वाजं दृहस्यते ।।
यातौ यदुक्त्वा पितरौ भरद्वाजस्तत्त्वयम् ।’ इति ।
भरद्वाजश्च तस्य वितथे पुत्रजन्मनि मरुद्भिर्दत्तो
वितथसंज्ञामवाप ।” * । अस्य टीका । वितथे
अर्थं सति । अत्रैवमितिहासः । दृहस्यते-

रग्रजस्योत्तथ्यस्य ममताया पत्नी गर्भिरयाचीतु ।
तस्यां दृहस्यतिः कामाभिभूतो वीर्यं अदृजन् ।
तच्च गर्भं प्रविशद्गर्भस्थेन स्थानसङ्कोचभयात्
पाणिप्रहारैणापासं बहिः पतितमपि अमोघ-
वीर्यतया दृहस्यतेभरद्वाजनामपुत्रोऽभूत् ।
गर्भस्थश्च दृहस्यतिना तस्मादेवापराधादन्वो
भवेति श्रमो दीर्घतमा नामाभवत् । तत्र भर-
द्वाजनामनिवृत्तिपरः तत्पित्रोर्विवाङ्करोऽयं
ञ्चोक्तो देवैः पठितः । हे मृद्भिर् ममते द्वाजं
द्वाभ्यामावाभ्यां जातमिमं पुत्रं त्वं भर रज्ज ।
एवं दृहस्यतिनोक्ते च ममता तमाह हे दृह-
स्यते । द्वाजं द्वाभ्यां जातमिममेकाकिनी किमि-
त्वं भरिष्यामि । त्वमिमं भरेति परस्परसङ्घातं
पुत्रं त्वद्वा यस्मात् पितरौ ममतादृहस्यती
ततो यातौ । ततो भरद्वाजाख्योऽयम् । पाठा-
न्तरे एवं विवदमानौ । यदुदुःखात् यन्निमि-
त्ताद् दुःखात् पितरौ याताविवर्धः । तदेवं
ताभ्यां त्वतो मरुद्भिर्दत्तः । मरुत्वोमाख्येन
च यागेनाराधितैर्मरुद्भिस्तस्य वितथे पुत्र-
जन्मनि सति दत्तत्वाद्दत्तथसंज्ञाश्चावाप ।
इति विष्णुपुराणे ४ अंशे १६ अध्यायः ॥ * ॥

(दादृशद्वापरेऽवावेव यावः । यथा, देवीभाग-
वते । १ । ३ । २६ ।
“एकादशेऽथ त्रिवृषो भरद्वाजस्ततः परम् ।
त्रयोदशे चान्तरिक्षो धर्मश्चापि चतुर्दशे ।”
यथा च भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“रोगाः काश्रंकरा वलचयकरा देहस्य
चेष्टाहराः

दृष्टा इन्द्रियशक्तिसंशयकराः सर्वाङ्गपीडा-
कराः ।
धर्मार्थाखिलकामसुक्तिषु महाविघ्नस्वरूपा
बलात्
प्राणानामु हरन्ति सन्ति यदि ते ज्ञेयं कुतः
प्राणिनाम् ॥

तत्तेषां प्रशमाय कश्चन विधिश्चिन्त्यो भवद्भिर्बुधै-
र्योन्यैरित्यभिधाय संसदि भरद्वाजं सुनिं
तेऽनुवन् ।
त्वं योग्यो भगवन् । सहस्रनयनं याचस्व त्वं
क्रमा-
दायुर्वेदमधीत्य गंदभयायुक्ता भकामो
वयम् ॥”)

पक्षिविशेषः । भारद् इति भावा । तत्पत्न्यायः ।
यात्राटः २ । इत्यमरः । २ । ५ । १५ ॥ भर-
द्वाजकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (गोत्रभेदः ।
यथा, मनौ ।
“शास्त्रिणः काश्यपश्चैव वास्यः सार्वर्णकस्तथा ।
भरद्वाजो गौतमश्च सौकालीनस्तथापरः ॥”
इत्यादि गोत्रशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ भृ + श्रद्ध ।
भरत् + वाजः । संभ्रियमाणहविर्लक्षणात्ने यज-
मानादौ, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । ११६ । १८ ।
“यद्वातां दिवोदासाय वर्तिभरद्वाजायाश्चिना
हयन्ता ॥”

“भरद्वाजाय संभ्रियमाणहविर्लक्षणात्ने यज-
मानाय ।” इति तद्वाच्ये वायव्याचार्यः ।)
भरद्वाजकः, पुं, (भरद्वाज + स्वार्थं कन् ।) यात्राट-
पक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥

भरिञ्जी, स्त्री, (मने विभर्त्ति हरतीति । भृ +
ञिनिः । गौरादित्वात् ङीष् । एषोऽरादित्वात्
पूर्वादीर्घे वायुः ।) हरिद्वयः । इत्युणादि-
कोषः ॥

भरितः, त्रि, (हरितः । एषोऽरादित्वात् हस्य भः ।)
हरिद्वयः । इत्युणादिकोषः । पुष्टः । भारयुक्तः ।
भरोऽस्य जात इत्यर्थे इतप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

भरिमा, [न्] पुं, (भृ + “हृभृहृहृस्तृशृभृ इम-
निच् ।” उणा० ४ । १४७ । इति भावे इम-
निच् ।) भरबन् । इत्युणादिकोषः । (भ्रियते
इति । कुटुम्बः । इत्यञ्जदत्तः ।)
भरुः, पुं, (भरति विभर्त्ति चगदिति । भृञ् भरथे +
“भृञ्श्रीट्चरित्चरितनिघनिमिसुञिभ्य उः ।”
उणा० १ । ७ । इति उः ।) विष्णुः । इति
सिद्धान्तकौमुद्यासुआदिदृष्टिः । समुद्रः । स्वामी ।
इति संक्षिप्तसारीणादिदृष्टिः । स्वयम् । शिवः
इति । मेदिनी । रे, ६६ ॥

भरुजः, पुं, (भेति शब्देन रुजतीति । रुज् + क ।)
सुदृशमानः । इति हेमचन्द्रः ॥
भरुटवं, स्त्री, (भृ + बाहुलकात् उट । संज्ञायां
कन् ।) भृष्टामिषम् । इति हेमचन्द्रः ॥

भर्गः, पुं, (भृष्यते कामादिरनेनेति । भृञ् +
“हृलश्च ।” इति घञ् ।) शिवः । इत्यमरः ॥
(यथा, कथासरित्सागरे । १ । ३४ ।

“प्रत्युवाच ततो भर्गः पुरा इक्षप्रजापतेः ।
देवि ! त्वच्च तथान्याच्च बहोऽजायन्त कन्यकाः ।
स मह्यं भवतीं प्रादात् धर्मादिभ्योऽपरा-
च ताः ॥
वीतिहोत्रस्य पुत्रः । यथा, भागवते । ६ । १० । ६ ।
“वीतिहोत्रोऽस्य भर्गोऽतो भर्गभूमिरभूमपु ॥”)
आदित्यान्तगततेजः । यथा,—
“आदित्यान्तगतं वर्षो भर्गाख्यं तन्मसुक्षुभिः ।
जन्मन्मन्वुविनाशाय दुःखस्य त्रितयस्य च ॥
ध्यानेन पुरुषो यश्च द्रष्टव्यः स्वयमखण्डे ॥”
इत्यादिकतत्त्वम् ॥

भर्गः, [व] स्त्री, (भर्जते इति । भृञ् भर्जने +
“अष्टाङ्गिगुञिभृञिभ्यः कुञ्च ।” उणा० ४ ।
२१५ । इति असुन् कवर्गञान्तादेशः ।)
ज्योतिः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुआदिदृष्टिः ॥
(यथा, ऋग्वेदे । ३ । ६२ । १० ।
“तत् सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥”)

भर्ग्यः, पुं, (भृञ् + “हृहृणोर्ण्यत् ।” ३ । १ । २४ ।
इति ण्यत् । चनोरिति कुत्वम् ।) भर्गः । इत्य-
मरटीकायां भरतरायसुकुटौ ॥

भर्जनं, स्त्री, (भृञ् + कुट् ।) भृष्टः । इति शब्द-
माला ॥ भाजा इति भावा ॥
भर्तयं, त्रि, (भृ + तय ।) भरखीयम् । पौषखीयम् ।
यथा, दायभागटीकापुस्तकचनम् ।
“दृष्टौ च मातापितरौ वाञ्छी भार्या सुतः
शिशुः ।
अप्यकार्यं शतं ज्ञत्वा भर्तया मरुतरवतीत् ॥”

भर्त्ता, [क्] पुं, (विभर्त्ति पुष्पाति पाणयति धारय-
तीति वा । भृञ् धारणपोषणयोः + “सुल्लु
ट्चौ ।” ३ । १ । १३३ । इति ट्च् ।) अधि-
पतिः । (यथा, रघौ । १ । ७४ ।
“सोऽपमृत्यु प्रविधानेन सन्ततेः क्षमकारणम् ।
भावितात्मा सुवो भर्तृरथैर्गं प्रलभोद्ययत् ॥”)
तत्पत्न्यायः । अधिपः २ ईशः ३ नेता ४ परि-
दृष्टः ५ अधिभूः ६ पतिः ७ रजः ८ स्वामी ९
नायः १० आर्यः ११ प्रभुः १२ ईश्वरः १३
विभुः १४ ईशिता १५ रजः १६ नायकः १७ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (विष्णुः । प्रपञ्चाधिष्ठान-
वत्त्वेन भरत्वात् ।) धातरि पोट्टरि च त्रि ।
इति मेदिनी । ते, ३८ ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १० ।
२२ । ३ ।
“भर्ता वजस्य धृञ्चोः पिता पुत्रमिष प्रियम् ॥”
विवाहितायाः पतिः । यथा, महाभारते ।
१ । १०४ । २८ ।
“भार्याया भरद्वाङ्कर्ता पाणनाच पतिः सुतः ।
अहं त्वां भरवं ज्ञत्वा जात्वन्वं समुतं तदा ।
निवृत्तकालं अग्नेयात्तां न भरेयं महातपः ॥”)

भर्तृणी, स्त्री, (भर्तारं हन्तीति । हन् + टक् ।
ङीप् ।) पतिवातिनी । इति महाभारतम् ॥

भर्तृदारकः, पुं, (भर्त्ता भ्रियते इति । दृह् आदरे +
कर्मणि घञ् । ततः स्वार्थे कः ।) नाञ्चोक्तौ
युवराजः । इत्यमरः । १ । ७ । १२ ॥